

zastopani: Didaktični basnik Krylov, največja pesnika ruska Puškin in Lermontov, pre-mišljujoči pevec narave Tjutčev, narodni slavec Koljcov, demokratični nihilist Nekrasov, satirik Žemčužnikov, nežni lirik Nadson, svobodomiselní jud Minskij, plodoviti Fofanov, prijatelj orientalskih motivov Vjeličko in dekadent Baljmont. G. Aškerc je dodal posameznim pesnikom življenjepisne črtice; tu so kratko omenjeni vsi, razen Jakuboviča, Filimonova in pesnice Osten-Saken. Starih pesnikov je največ prevél Vesel, mlajših pa Aškerc. Drugi prevajalci so: Levstik, Kette, S. Gregorčič, dr. Mencinger, A. Medved, Jos. Kržišnik, Radivoj Peterlin, Ivan Prijatelj, Rodoljub Ledinski, Vida in Aleksandrov. Pesmi so seveda različnega duha in različne vrednosti, kakor tudi prevodi.

Vendar moramo reči, da je jezik izredno uglajen, in vsej razporedbi se pozna pridna in trudoljubiva roka.

Le nekaj opazk! Orodnik na -oj se pač podá sem ter tje v pesmi, a da bi se udomačil v prozi, na to ni misliti. Nedoslednost v pisavi ruskih imen je pač umljiva, ker je zaradi nefonetične pisave res težko transkribirati ruske besede; a bilo bi dobro, ako bi nam bil g. urednik ravno v tej „Antologiji“ podal kako stalno pravilo. Nekateri izrazi so nekoliko prisiljeni; tako n. pr. še nismo vedeli, da mora balada biti „sežeta“ (str. 442). Težave so delali uredniku svojivni zaimki pri imenih na -ov. Ta imena so že sama na sebi svojivna: *Lermontov* je potomec *Leirmont-ov*. Zato je urednik rabil obliko „*Lermontovljev*.“ Naj ostane torej pri tem, dokler nam ne nasvetuje kdo kaj boljšega! — Knjižica je dober pripomoček za spoznavanje ruskega slovstva. E. L.

Slovanski življi v nemškem besednem zakladu. Sestavil Ivan Koštiál. Str. 32. — Ta temeljiti spis, ki je važen tako z jezikoslovnega kot s kulturnozgodovinskega stališča, je objavil g. Koštiál v „Izvestju c. kr. druge državne gimnazije v Ljubljani o šolskem letu 1900/01.“ Po kratkem uvodu, v katerem se ozre kratko na slovanske življe v rumunščini, madjarščini, v ciganskimi narečjih, v škipetarščini in novi grščini, našteva slovanske življe v nemščini. V „specialni del“ je g. pisatelj sprejel vse slovanske besede, ki so znane vsem Nemcem, dalje besede, ki so skupne sudetskimi in planinskimi Nemcem, in besede, ki jih rabijo ali vsi sudetski ali vsi planinski Nemci. Osemindeset nemških besed je nabral po tem pravilu, in končno izvaja iz razprave sledeči sklep: „Izposojenke, katere ima nemščina iz slovanskih jezikov, nam dovoljujejo sklepati, da so se Nemci učili pri Slovanih: 1. v rudarstvu in solnarstvu; to nam dokazujejo izrazi: glauch, kутten,

Kux, Graupe, Petsche, Rabisch, Schmant, Tscherber; 2. v kožuharstvu in usnjarstvu; v dokaz so nam besede: Baranken, Juchten, srgn. kürsen, Kürschner, Nörz-Nurz-Nork, Wildschur, Zobel; 3. v vozatajstvu; to nam pričajo izposojenke: Peitsche, Kummet; Kutsche, Kalesche, Droschke; sem lahko štejejo tudi Tschinakel; 4. v poljedelstvu in gospodarstvu, kakor vidimo iz izrazov: Pflug, Robot; Jauche = gnojnica, Schmetten, Quark, Primsen (Brimsen), Lebhonig, Graupen = oluščena pšenična zrna; zeideln, Zeidler; Powidel; Schligawitz; Merling in Startin (žitna in vinska mera); 5. v kuharski umetnosti: Wuchtel ali Buchte, Dolken, Liwanzen, Pogatsche, Kolatsche, Potizze, Leb-kuchen in-zelt, Kasch; Jause; v starem jeziku tudi Jauche (juche) = juha (zdaj pa = gnojnica); 6. tudi za hiše in njih posamezne dele imajo Nemci slovanskih imen: Kretscham; Kaluppe, Keische; Dornitz, Pablatschen; 7. različno orožje so Nemci prevzeli od Slovanov; prim. Haubitze, Pallasch; Säbel (?), Dolch (?). Tudi Tornister spada nekoliko sem; 8. tudi z mnogimi živalmi so se Nemci seznanili po Slovanih (zlasti severnih): Elen, Nörz, Bilch; Karausche, Peisker, Sterlet; Stieglitz, Zeisig, Niggawitz, Reb-huhn; Vampir; Mammut; nejasno pa je, zakaj imajo za koštruna slovansko ime (Schöps) poleg nemškega (Hammel); 9. istotako z rastlinami: Kren, Gurke; Maschanzger, Nagawitz; Preiselbeere, Zeidelbast (Seidelbast), Hetschepetsch, Dornlein; Paprika (?); „hojken“ pa malo dokaže, ker so Nemci vže od nekdanj poznali jelko ali h(v)ojo; 10. od Slovanov so dobili tudi razno kaznovalno orodje: Knute, Karbatsche, Peitsche, Kantschu; 11. razni stanovi in razne vrste ljudi imajo slovanska imena: Gespan, Dolmetsch, Kretschmar, Kürschner; Halunke, Strizzi, Wäben; 12. glagoli in prislovi: matschkern, powidalen; pomale in pomade (iz tega tudi pridevniki), pritsch (iz tega tudi pridevnik pritscht); 13. sledečih besed, ki so slovanskega izvira, nisem znal uvrstiti v nobeden predal: Grenze, Steppe, Grippe, Petschaft, Patsche, Kranz (?), Vampir v pomenu „pošast, ki sesa ljudem kri“; Jaug, Graupe v pomenu sodra, babje pšeno. Vse to nam kaže, da so se učili tudi Nemci pri Slovanih, kakor obratno.“ Seveda je pri posameznih besedah mnogokrat težko dokazati, odkod izvirajo; izpeljave g. Koštiála se nam pa zdé večinoma srečne in verjetne. E. L.

Vinogradniki! Čuvajte vinsko trto! Kratko navodilo, kako uspešno zatiravati najnavadnejše trtne škodljivce. Spisal Anton Kosi, učitelj in vinogradnik v Središču. V Mariboru, 1901. Založil pisatelj. Natisnila tiskarna sv. Cirila. Str. 66. Cena 50 h. — S tem naslovom je izdal gospod pisatelj, ki je učitelj in posestnik, knjižico, ki je oprta na teoretične spise in na praktične izkušnje.